

[Wilhelm.]

statningskrav, men så må vi tage dem, og så må det blive klart for offentligheden, hvad hr. Knud Damgaard og hr. Gudme og de andre forligsdrenge sidste år har kostet den danske befolkning med det forlig. Det bliver 3-4 mia kr. Det bliver ikke billigere af at lade være med at standse dem, der nu står i køen og har udstykningsansøgninger inde. Det bliver bare fordelt på nogle færre lejere, der dårligere kan bære det, så det må vi have frem.

Til sidst bliver jeg nødt til, efter den snak, der har været om, hvorvidt dette er forligsstof eller ej, at spørge boligministeren og den socialdemokratiske ordfører: skal dette køre ved korridorforhandlinger ligesom sidste gang? Er dette forligsstof, eller kommer der en reel gennemarbejdelse af disse ting i boligudvalget, i modsætning til, hvad vi normalt har set på boligpolitikens område, i hvert fald de sidste 2 år?

Knud Damgaard (S):

Når hr. Wilhelm undtagelsesvis siger noget, der er helt rigtigt, kan jeg ikke lade være med at bekræfte det.

Citatet fra Radiotinget var rigtigt. Jeg svarede på spørgsmålet om, hvorvidt dette åbnede for en uhæmmet spekulation: man kan vel sige det modsatte.

Det var jo det, der var tilfældet, for uden den lovgivning, der vedtoges, havde vi haft en hæmningsløs spekulation i anpartslejligheder, som vi ingen blokade havde imod. Hæmningen var ikke stor nok, ikke bred nok og ikke effektiv nok, men den var der.

Boligministeren (Ove Hove):

Jeg skal sige til hr. Wilhelm, for at tage dette først, at dette stof skal behandles på normal måde både i boligudvalget og af forligspartierne, med respekt af de aftaler, der er indgået dér.

Jeg vil gerne sige, at jeg ikke på nuværende tidspunkt agter at komme ind på den lange række af detaljer, som er omtalt her i ordførertalerne, men jeg synes, jeg lige vil sige nogle enkelte mere principielle ting.

Ejerboligen som boligform må efter min mening i princippet være en del af de valgmuligheder, der må være at finde på det danske boligmarked. Af den grund er jeg modstander af et direkte stop, men også af andre grunde, som jeg har nævnt. Det blev der også fra min side

givet klart udtryk for for små 14 dage siden ved et spørgsmål her i tinget.

Jeg synes også nok, at forløbet af diskussionen her i dag lige giver anledning til at minde om, at man nu synes at være faldet noget til ro, fordi der ligesom er ro i pressen og med hensyn til henvendelser, hvor vi bare for nogle få dage siden havde både stor presseomtale på disse specielle sager, der blev rejst, og mange henvendelser ude omkringfra om u hensigtsmæssige udstykninger, og hvad det nu ellers blev kaldt. Hele forløbet af det, der førte til fremsættelse af lovforslaget i fredags, har dels været de mange henvendelser, dels selvfølgelig dagbladenes omtale. Men jeg vil da gerne understrege, at de mange henvendelser, som medlemmerne her i tinget og ministeriet har fået, har spillet en stor rolle i bedømmelsen af hele situationen.

Jeg vil også lige minde om, at der i de sidste 2-3 uger gennem udtalelser fra partierne, specielt fra miniboligforligets partier, er givet udtryk for et ønske om at få en hurtig justering af dette lovarbejde igennem en hurtig indsats. De kontakter, der har været med miniboligforligets partier, uden at der har været direkte forhandling på baggrund af et skriftligt oplæg, har givet det indtryk, at man fra partiernes side ønskede en hurtig indsats, og det er det, der er sket med fremsættelsen af lovforslaget i fredags. Efterfølgende vil vi så komme ind på forhandlinger på både den ene og den anden måde for at få disse ting bragt på plads.

Det spørgsmål har været rejst, hvorvidt denne lovgivning er for vidtgående og vil betyde totalt stop for udstykning af ejerlejligheder med ledighed til følge. Der har endog været nævnt tal som 15.000-20.000. Jeg tror ikke på, at denne virkning vil komme af dette lovforslag. Jeg tror, at det, der bliver tilbage af almindelig fortjeneste ved udstykning af ejerlejligheder, når disse justeringer har fundet sted, og hvis de finder sted nogenlunde efter den linje, der er lagt i lovforslaget, vil give lejerne muligheder for at overtage deres boliger, dels som andelsboliger, dels som ejerboliger, i et sådant omfang - det ved man erfaringsmæssigt - at man derved får udløst ganske megen moderniseringsvirksomhed.

Jeg vil gerne slutte med at citere hr. Jens Møller for udtalelsen om, at der nu skal laves noget, der kan holde, og som kan forhindre overgreb og urimelig spekulation. Det er jeg meget enig i. Det er hele ånden bag det, der nu